

A **Lim Yoke Khoon v**
Pendaftar Muallaf, Majlis Agama Islam Selangor & Ors

B MAHKAMAH TINGGI (SHAH ALAM) — SAMAN PEMULA NO
MT3-21-260 TAHUN 2003
ROSNAINI SAUB PK
17 MAY 2006

C *Undang-Undang Islam — Murtad — Bidang kuasa Mahkamah Syariah — Sama ada mahkamah sivil mempunyai keupayaan dan bidang kuasa menerima apa-apa pengisytiharan yang dibuat oleh plaintif bahawa beliau bukan lagi seorang Islam — Perlembagaan Persekutuan perkara 121(1A) — Enakmen Pentadbiran Agama Islam Selangor 2003 s 61(3)(b)(x)*

D Plaintif telah dilahirkan sebagai seorang Cina pada 18 Februari 1973 dengan nama Lim Yoke Khoon. Beliau menganuti agama Kristian. Beliau telah berkahwin dengan seorang Muslim dan pada 27 Oktober 1992 beliau memeluk dan menganuti agama Islam serta memakai nama Noorashikin Lim bte Abdullah. Pada 6 Mei 1997, plaintif telah bercerai dengan suaminya. Plaintif mendakwa bahawa selepas menganuti Islam, beliau tidak pernah mengamalkan apa-apa suruhan agama tersebut. Melalui suratakuan bersumpah dan surat ikatan pol yang kedua-duanya bertarikh 9 Jun 2003, plaintif membuat pengakuan bahawa beliau telah pun menganut semula agama Kristian dan telah menggunakan semula nama asalnya. Melalui satu surat bertarikh **E** 11 Jun 2003, beliau memaklumkan pertukaran status agama dan nama beliau kepada Majlis Agama Islam Selangor (defendan pertama). Plaintif juga telah memohon kepada Ketua Pengarah, Jabatan Pendaftaran Negara Malaysia (defendan ketiga) untuk menukar nama beliau di dalam kad pengenalan ke nama asal atas alasan bahawa beliau telah pun keluar dari Islam. Defendan ketiga melalui surat bertarikh **G** 18 September 2003 memaklumkan kepada plaintif bahawa ia tiada bidang kuasa untuk meluluskan permohonan plaintif tersebut. Permohonan plaintif untuk mendaftarkan perkahwinannya dengan teman hidupnya yang baru yang juga tunangnya yang beragama Kristian telah juga tidak dilayan oleh defendan ketiga. Peguam defendan pada asasnya berhujah bahawa perkara pokok kepada tindakan plaintif ini adalah untuk pengisytiharan bahawa beliau tidak lagi menganuti dan mengamalkan agama Islam dan dengan itu ianya jatuh di dalam bidang kuasa **H** Mahkamah Syariah. Adalah juga diujahkan bahawa Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan jelas tidak membolehkan mahkamah sivil mencampuri perkara yang di bawah bidang kuasa Mahkamah Syariah.

I **Diputuskan**, membenarkan permohonan defendan untuk membatalkan tindakan plaintif dengan kos:

- (1) Perkara pokok yang plaintif kehendaki diputuskan oleh mahkamah di dalam tindakan ini sememangnya melibatkan status agama plaintif yang mendakwa

telah keluar dari Islam dan menganut agama Kristian. Mahkamah sivil tidak mempunyai keupayaan dan bidang kuasa menerima apa-apa pengisytiharan yang dibuat oleh plaintif bahawa beliau bukan lagi seorang Islam. Bidang kuasa hanya terletak pada Mahkamah Syariah (lihat perenggan 11).

- (2) Lagipun, s 61(3)(b)(x) Enakmen Pentadbiran Agama Islam Selangor 2003 dengan nyata memperuntukkan bahawa Mahkamah Syariah mempunyai bidang kuasa membuat pengisytiharan mana-mana orang itu bukan lagi seorang Muslim (lihat perenggan 12).

- (3) Jelas kuasa untuk mengisytiharkan dan menentukan sama ada plaintif telah murtad atau tidak (iaitu bukan lagi Muslim) jelas terletak pada Mahkamah Tinggi Syariah dan dengan itu menurut perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan, mahkamah sivil tiada bidang kuasa tentangnya (lihat perenggan 13).

- (4) Adalah 'settled law' bahawa mahkamah sivil tidak berupaya dan tidak boleh menerima pengakuan seseorang penganut Islam yang dia telah keluar dari Islam. Hanya Mahkamah Syariah sahaja yang boleh berbuat sedemikian. Di atas alasan ini sahaja sudah memadai untuk tindakan plaintif ini dibatalkan kerana ketiadaan bidang kuasa mahkamah ini mendengarnya (lihat perenggan 18).

[English summary

The plaintiff, a Chinese was born on 18 February 1973 and was named Lim Yoke Khoon. She was a Christian. She then married a Muslim and on 27 October 1992, embraced Islam and assumed the name of Noorashikin Lim bte Abdullah. On 6 May 1997, the plaintiff was divorced from her husband. The plaintiff claimed that after her conversion to Islam, she had never practiced any teachings of the religion. Vide a sworn letter of declaration and a deed poll both dated 9 June 2003, the plaintiff made a declaration that she had converted to Christianity and had assumed her original name. Vide a letter dated 11 June 2003, she informed Majlis Agama Islam Selangor (first defendant) of her change of religion status and her name. The plaintiff also had applied to the Director General, National Registration Department (third defendant) for her name to be changed in the registration card to her original name on the ground that she was no longer a Muslim. The third defendant vide its letter dated 18 September 2003 informed the plaintiff that it has no jurisdiction to approve the plaintiff's application. The application by the plaintiff to register her marriage with her new Christian partner who was her fiance was also not entertained by the third defendant. The counsel for the defendant in substance argued that the main issue in the plaintiff's action is a declaration that she no longer embraced and practices the religion of Islam and therefore the matter falls within the jurisdiction of the Syariah Court. It was also submitted that art 121(1A) Federal Constitution clearly provides that a civil court could not interfere with the matters within the jurisdiction of the Syariah Court.

Held, allowing the defendant's application to set aside the plaintiff's action with costs:

- (1) The main issue which the plaintiff sought to be determined by the court in this

- A** action was indeed involving her religion status which according to her, she had converted to Christianity and no longer embraced Islam. The civil court neither has the ability nor the jurisdiction to accept any declaration made by the plaintiff that she was no longer a Muslim. The jurisdiction lies in the purview of the Syariah Court (see para 11).
- B** (2) Moreover, s 61(3)(b)(x) Enakmen Pentadbiran Agama Islam Selangor 2003 clearly provides that the Syariah Court has the jurisdiction to make any declaration that any person is no longer a Muslim (see para 12).
- C** (3) It was clear that the power to declare and to decide whether the plaintiff was an apostate (ie no longer a Muslim) is within the purview of the Syariah High Court and pursuant to art 121(1A) Federal Constitution, the civil court has no jurisdiction over it (see para 13).
- D** (4) It is settled law that the civil court does not have the ability and could not accept a declaration of a person embracing Islam that he/she has abandoned the teaching of Islam. Only the Syariah Court can do so. This ground alone is sufficient to dismiss the plaintiff's application as the court does not have the jurisdiction to hear the matter (see para 18).]

Nota-nota

- E** Untuk kes-kes bidang kuasa Mahkamah Syariah, lihat 8(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2006 Reissue) perenggan 480–482.

Kes-kes yang dirujuk

- Azizah Shaik Ismail & Anor v Fatimah Shaik Ismail & Anor* [2004] 2 MLJ 529 (dirujuk)
- F** *Kamariah bte Ali dan lain-lain lwn Kerajaan Negeri Kelantan dan satu lagi* [2005] 1 MLJ 197 (dirujuk)
- Lina Joy v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan & Anor* [2004] 2 MLJ 119 (dirujuk)
- G** *Majlis Ugama Islam Pulau Pinang dan Seberang Perai v Shaik Zolkaffly bin Shaik Natar & Ors* [2003] 3 MLJ 705 (dirujuk)
- Soon Singh all Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah & Anor* [1999] 1 MLJ 489 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- H** Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah Persekutuan) 1993 s 2
 Perlembagaan Persekutuan perkara 11, 121(IA)
 Enakmen Negeri Selangor ss 2, 61(3)(b)(x), 75, 108, 113
 Enakmen Pentadbiran Perundangan Islam Negeri Selangor 1989 s 75
- I** *Edmund Bon (K Shanmuga bersama beliau) (Chooi & Co) bagi pihak plaintif.*
Kamar Azura (Aishah Kama & Sabri) bagi pihak defendan pertama.
Aida Adha bte Abu Bakar (Penolong Penasihat Undang-Undang) bagi pihak defendan kedua.
Azizah Haji Nawawi (Peguam Kanan Persekutuan) bagi pihak defendan-defendan ketiga dan keempat.

Rosnaini Saub PK:**A**

[1] Adalah telah dipersetujui bahawa keputusan dalam kes ini (iaitu kes Saman Pemula No 21–260 tahun 2003) akan mengikat dan terpakai kepada dua kes yang lain, iaitu kes Saman Pemula No 21–249 tahun 2003 dan kes Saman Pemula No 21–272 tahun 2003. Pihak-pihak telah bersetuju bahawa isu-isu yang hendak diputuskan di dalam ketiga-tiga kes tersebut adalah sama.

B

[2] Defendan-defendan di sini membuat permohonan untuk membatalkan tindakan plaintif ini. Pada asasnya, defendan-defendan membuat permohonan ini bersandarkan kepada alasan bahawa mahkamah ini tidak mempunyai bidang kuasa mendengar dan memutuskan kes ini. Adalah pendirian kesemua defendan bahawa perkara yang hendak diputuskan di dalam tindakan yang dibawa oleh plaintif ini melibatkan isu keluar Islam atau isu murtad dan dengan itu hanya Mahkamah Syariah sahaja yang boleh berbuat sedemikian.

C**D**

[3] Fakta kes ini adalah seperti berikut. Plaintif telah dilahirkan sebagai seorang Cina pada 18 February 1973 dengan nama Lim Yoke Khoon. Beliau menganuti agama Kristian. Kemudian pada 14 April 1994 beliau berkahwin dengan seorang Muslim. Bagi membolehkan perkahwinan tersebut dilangsungkan, beliau telah pada 27 Oktober 1992 memeluk dan menganuti agama Islam serta memakai nama Noorashikin Lim Binti Abdullah. Perkahwinan tersebut tidak kekal dan pada 6 Mei 1997 plaintif telah bercerai dengan suaminya. Plaintif mendakwa bahawa selepas menganuti Islam, beliau tidak pernah mengamalkan apa-apa suruhan agama tersebut. Melalui surat akuan bersumpah dan surat ikatan pol yang kedua-duanya bertarikh 9 Jun 2003, plaintif membuat pengakuan bahawa beliau telahpun menganut semula agama Kristian dan telah menggunakan semula nama asalnya.

E**F**

[4] Melalui satu surat bertarikh 11 Jun 2003 beliau memaklumkan pertukaran status agama dan nama beliau kepada Majlis Agama Islam Selangor (defendan pertama). Plaintif juga telah memohon kepada Ketua Pengarah, Jabatan Pendaftaran Negara Malaysia (defendan ketiga) untuk menukar nama beliau di dalam kad pengenalan ke nama asal atas alasan bahawa beliau telah pun keluar dari Islam. Defendan ketiga melalui surat bertarikh 18 September 2003 memaklumkan kepada plaintif bahawa ia tiada bidang kuasa untuk meluluskan permohonan plaintif tersebut. Permohonan plaintif untuk mendaftarkan perkahwinannya dengan teman hidupnya yang baru yang juga tunangnya yang beragama Kristian telah juga tidak dilayan oleh defendan ketiga.

G**H**

[5] Oleh itu, plaintif telah memfailkan saman pemula terpinda ini memohon perintah-perintah seperti berikut:

I

- (a) Deklarasi bahawa beliau telah melalui surat akuan bertarikh 9 Jun 2003 dan surat ikatan pol bertarikh 9 Jun 2003 menukar agamanya kepada seorang penganut Kristian;

- A** (b) Deklarasi bahawa beliau telah melalui kedua-dua surat tersebut, menghapuskan nama Islamnya dan diganti dengan nama asalnya, iaitu Lim Yoke Khoon;
- B** (c) Deklarasi bahawa peraturan 14(2)(b) Peraturan-Peraturan Pendaftaran Negara 1990 adalah bercanggah dengan hak kebebasan beragama plaintiff di bawah Perkara / Perlembagaan Persekutuan dan oleh yang sedemikian adalah tidak sah dan batal;
- C** (d) Deklarasi bahawa s 113 Enakmen Agama Islam Selangor 2003 adalah bercanggah dengan hak kebebasan beragama plaintiff di bawah perkara 11 Perlembagaan Persekutuan dan oleh itu adalah tidak sah dan batal;
- (e) Perintah bahawa defendan pertama dihalang daripada menangkap dan/atau menahan dan/atau mendakwa plaintiff berhubung dengan penukaran agama plaintiff kepada agama Kristian.
- D** [6] Puan Kamar Azura, peguam bagi defendan pertama, Puan Aida Adha bte Abu Bakar, Penolong Penasihat Undang-Undang Negeri Selangor bagi pihak defendan kedua dan Puan Azizah Haji Nawawi, Peguam Kanan Persekutuan bagi pihak defendan ketiga dan keempat pada asasnya berhujah bahawa perkara pokok kepada tindakan plaintiff ini adalah untuk pengisytiharan bahawa beliau tidak lagi menganuti dan mengamalkan agama Islam dan dengan itu ianya jatuh di dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah. Adalah juga diujahkan bahawa perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan jelas tidak membolehkan mahkamah sivil mencampuri perkara yang di bawah bidang kuasa Mahkamah Syariah. Beberapa kes autoriti tentang perkara ini telah dirujuk.
- E**
- F** [7] Encik Edmund Bon (En K Shanmuga bersamanya), peguam plaintiff yang bijaksana telah dengan panjang lebar mengemukakan hujahnya dalam isu yang berbangkit dan hujah beliau bolehlah dirumuskan seperti berikut:
- G** (1) Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan sebenarnya tidak menghalang mahkamah sivil daripada memutuskan isu pertukaran agama seseorang dari Islam kepada bukan Islam;
- (2) Perkara kemasukan dan pertukaran atau 'renunciation' agama seseorang itu (termasuklah agama Islam) adalah perkara yang termaktub dan dilindungi di bawah perkara 11 Perlembagaan Persekutuan dan bukan di bawah State Islamic list, iaitu perenggan 1 kepada Jadual 9 Senarai Negeri, Perlembagaan Persekutuan. Peguam plaintiff mempelawa mahkamah ini memberikan 'harmonious interpretation' kepada pemakaian perkara 11 Perlembagaan dengan State Islamic list tersebut. Dengan lain perkataan, adalah diujahkan bahawa memandangkan State Islamic list tidak secara nyata menyebut tentang pemelukan atau pengeluaran dari agama Islam, maka perkara ini tidak sepatutnya dimasukkan ke dalam State Islamic List tersebut;
- H**
- I** (3) Ungkapan 'orang-orang yang menganut agama Islam' atau dalam bahasa Inggerisnya 'persons professing the religion of Islam' yang terdapat di dalam State Islamic list tersebut hendaklah diterjemahkan sebagai bermaksud seorang yang telah dan masih menganut agama Islam dan bukan kepada seorang yang

- tidak lagi menganuti Islam seperti plaintif sekarang. Perkara 11 Perlembagaan Persekutuan memberi kebebasan kepada seseorang menentukan apakah agama yang hendak dianutinya. A
- (4) Mahkamah sivil tetap mempunyai bidang kuasa mentafsir mana-mana undang-undang bertulis termasuk enakmen negeri berkaitan pentadbiran undang-undang Islam. Adalah diujahkan bahawa definasi 'Muslim' di dalam Enakmen Pentadbiran Agama Islam Negeri Selangor 2003 (selepas ini disebut 'Enakmen Negeri Selangor tersebut') adalah bertentangan dengan Perlembagaan dan tidak sah. Sekali lagi, diujahkan bahawa State Islamic list merujuk kepada ungkapan 'orang-orang yang menganut agama Islam' dan tidak ada definasi khas bagi perkataan 'Muslim'. Enakmen Negeri Selangor tersebut telah meluaskan skop definasi 'orang yang menganut agama Islam' apabila menggulungan plaintif, seorang 'convert' atau mualaf yang kemudiannya keluar Islam sebagai seorang Muslim. B C
- (5) Mahkamah ini mempunyai bidang kuasa mendengar tindakan plaintif kerana terdapat berbagai persoalan berkaitan pentafsiran undang-undang yang perlu diputuskan. D
- [8] Sekali lagi mahkamah ini berdepan dengan persoalan atau skop perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan berhubungkait dengan tindakan seorang Muslim yang mendakwa dirinya telah keluar dari Islam. E
- [9] Mahkamah tertinggi dinegara ini telahpun memutuskan dan menetapkan bahawa dalam menentukan soal bidang kuasa, pendekatan yang digunakan ialah apakah perkara pokok atau 'subject matter' tindakan yang berkenaan. Sekiranya perkara pokok itu melibatkan sesuatu yang di dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah, maka mahkamah sivil tiada bidang kuasa mendengar dan memutuskannya. Pada pendapat saya, 'Mahkamah Persekutuan, melalui penghakiman yang diberikan oleh Haidar HB (Malaya), di dalam kes *Majlis Ugama Islam Pulau Pinang dan Seberang Perai v Shaik Zolkaffly bin Shaik Natar & Ors* [2003] 3 MLJ 705 telah akhirnya mengesahkan tanpa ragu-ragu lagi tentang penggunaan pendekatan 'subject matter' tersebut dalam menentukan isu bidang kuasa. Penghakiman Haidar, CJ Malaya, di dalam kes tersebut bersetuju dengan pendekatan yang telah digunakan di dalam kes *Soon Singh all Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah & Anor* [1999] 1 MLJ 489. F G
- [10] Penggunaan atau pemakaian pendekatan 'subject-matter' atau 'perkara pokok' ini dapat diperhatikan dengan jelas di dalam kes *Azizah Shaik Ismail & Anor v Fatimah Shaik Ismail & Anor* [2004] 2 MLJ 529. Di dalam kes itu, perayu telah memberikan anaknya yang baru lahir kepada responden untuk dijaga. Mereka beragama Islam. Kemudiannya atas perintah Mahkamah Syariah, penjagaan budak tersebut (yang telah pun berusia belasan tahun) telah diserahkan kembali kepada perayu tetapi budak tersebut telah lari balik ke pangkuan responden. Perayu memohon supaya responden dikenakan hukuman penjara kerana melanggar perintah penjagaan tetapi Mahkamah Syariah telah enggan menghukum responden kerana budak itu sendiri yang tidak mahu balik kepada perayu. Perayu memfailkan writ habeas corpus di Mahkamah Tinggi untuk mendapatkan kembali budak tersebut. H I

A daripada responden. Mahkamah Tinggi telah menolak permohonan perayu dan Mahkamah Persekutuan mengesahkan keputusan Mahkamah Tinggi tersebut. Abdul Hamid Mohamad HMP di dalam kes tersebut di ms 286 menjelaskan:

Therefore, this court has put to rest that the subject matter approach should be adopted.

B In this case, there is no doubt that the subject matter of the case is the custody of the child. That clearly falls with the jurisdiction of the Syariah Court. Even learned counsel for the appellants did not dispute that. His argument was that since the Syariah Court had no jurisdiction to issue the writ of habeas corpus, the civil court had jurisdiction to issue the same in this case. *The short answer to that argument is that habeas corpus is the remedy sought and not the subject matter of the case.*

C *Since the subject matter in question is custody of the child and since that is clearly within the jurisdiction of the Syariah Court, by virtue of the provision of art 121(1A) of the Federal Constitution, the High Court has no jurisdiction over the matter.* (Penekanan ditambah.)

D [11] Saya mendapati bahawa perkara pokok yang plaintiff kehendaki putusan oleh mahkamah di dalam tindakan ini sememangnya melibatkan status agama plaintiff yang mendakwa telah keluar dari Islam dan menganut agama Kristian. Ini terkandung di dalam prayer (a) saman pemula plaintiff, iaitu deklarasi bahawa dia telah menukar agamanya kepada Kristian. Kesemua prayer yang lain yang dipohonnya itu adalah lanjutan kepada prayer (a) tersebut. Seperti yang telah diputuskan oleh kes-kes autoriti yang terdahulu, mahkamah sivil tidak mempunyai E keupayaan dan bidang kuasa menerima apa-apa pengisytiharan yang dibuat oleh plaintiff bahawa beliau bukan lagi seorang Islam. Bidang kuasa hanya terletak pada Mahkamah Syariah. Rasional dan alasan mahkamah berpendirian sedemikian telah pun diulas dan diterangkan dengan mendalam di dalam kes-kes autoriti terdahulu, termasuklah kes-kes yang dirujuk di atas dan tidak perlulah saya ulas lanjut di sini.

F [12] Lagipun, s 61(3)(b)(x) Enakmen Negeri Selangor tersebut dengan nyata memperuntukkan bahawa Mahkamah Syariah mempunyai bidang kuasa membuat pengisytiharan mana-mana orang itu bukan lagi seorang Muslim. Seksyen 61(3)(b)(x) tersebut berbunyi seperti berikut:

G Jurisdiction of Syariah High Court
 S 61 (3) The Syariah High Court shall:

(b) in its civil jurisdiction, hear and determine all actions and proceedings if all the parties to the actions or proceedings are Muslim and the actions or proceedings relate to

H (x) *a declaration that a person is no longer a Muslim*; (Penekanan ditambah.)

I [13] Oleh itu, jelas kuasa untuk mengisytiharkan dan menentukan sama ada plaintiff telah murtad atau tidak (iaitu bukan lagi Muslim) jelas terletak pada Mahkamah Tinggi Syariah dan dengan itu menurut perkara 121 (1A) Perlembagaan Persekutuan, mahkamah sivil tiada bidang kuasa tentangnya. Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan seperti berikut:

Article 121(1A)

The courts referred to in Clause (1) shall have no jurisdiction in respect of any matter within the jurisdiction of the Syariah courts

[14] Mahkamah-mahkamah yang dimaksudkan di bawah kl (1) perkara 121(1A) tersebut adalah Mahkamah Tinggi Malaya dan Mahkamah Tinggi Sabah dan Sarawak. A

[15] Di dalam kes *Soon Sing Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (Perkim) Kedah & Anor*, Mahkamah Persekutuan telah memutuskan bahawa perkara berkaitan keluar Islam adalah di dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah sungguhpun tiada peruntukan khusus berkaitannya terdapat di dalam enakmen negeri yang meletakkan bidang kuasa itu kepada Mahkamah Syariah. Ini adalah kerana Mohamad Dzaiddin HMP yang memberikan penghakiman Mahkamah Persekutuan di dalam kes tersebut berpendapat kuasa sedemikian adalah tersirat. Mohamad Dzaiddin HMP di dalam kes *Soon Sing* tersebut di ms 22 menjelaskannya begini: B C

Therefore, when jurisdiction is expressly conferred on the Syariah courts to adjudicate on matters relating conversion to Islam, in our opinion, it is logical that matters concerning conversion out of Islam (apoatasy) could be read as necessarily implied in and falling within the jurisdiction of the Syariah courts. D

[16] Jika sedemikian telah diputuskan di dalam kes *Soon Sing*, apatah lagi di dalam kes dihadapan saya ini kerana di dalam kes ini kita ada peruntukan yang bukan tersirat malah tersurat, iaitu s 61(3)(b)(x) Enakmen Negeri Selangor tersebut yang memberikan bidang kuasa khusus kepada Mahkamah Tinggi Syariah untuk menentukan soal keluar Islam atau murtad. Mahkamah ini dengan itu tiada upaya untuk melayan perintah atau prayer (a) yang dipohon oleh plaintiff, iaitu deklarasi bahawa beliau telah melalui surat akuan bertarikh 9 Jun 2003 dan surat ikatan pol bertarikh 9 Jun 2003 menukar agamanya kepada seorang penganut Kristian. E F

[17] Justeru itu saya dengan hormatnya tidak boleh menerima hujahan peguam plaintiff yang bijaksana bahawa perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan tidak menghalang mahkamah ini menentukan isu pertukaran agama seorang Muslim. Saya terikat dengan keputusan mahkamah yang lebih tinggi kerana wujudnya doktrin stare decisis. G

[18] Pada pendapat saya, adalah 'settled law' bahawa mahkamah sivil tidak berupaya dan tidak boleh menerima pengakuan seseorang penganut Islam yang dia telah keluar dari Islam. Hanya Mahkamah Syariah sahaja yang boleh berbuat sedemikian. Di atas alasan ini sahaja sudah memadai untuk tindakan plaintiff ini dibatalkan kerana ketiadaan bidang kuasa mahkamah ini mendengarnya. H

[19] Walau bagaimanapun, saya merasakan perlu juga menyentuh sedikit tentang beberapa perkara lain yang ditimbulkan di dalam hujahan peguam pihak-pihak, terutamanya hujahan peguam plaintiff. I

[20] Plaintiff dalam kes ini adalah seorang mualaf dan salah satu perintah deklarasi yang dipohon adalah s 113 Enakmen Negeri Selangor tersebut iaitu pengganti kepada s 75 Enakmen Pentadbiran Perundangan Islam Negeri Selangor 1989 adalah

A tidak sah dan bercanggah dengan Perlembagaan Persekutuan. Seksyen 113 menggulungan seorang muallaf sebagai Muslim dan berbunyi seperti berikut:

s 113 (1) A person who has converted to the religion of Islam and has been registered in the Register of Muallafs shall, for the purposes of any Federal or State law, and for all time, be treated as a Muslim.

B (2) A person whose conversion to the religion of Islam has been registered under any law of any State shall, for the purposes in the State of Selangor and for the purposes of implementing the provisions of any law in the State of Selangor, be treated as a Muslim.

C [21] Muallaf adalah seorang yang telah memeluk agama Islam menurut s 108 Enakmen Negeri Selangor tersebut. Ini membawa pula kepada persoalan sama ada definasi 'Muslim' di dalam s 2 Enakmen Negeri Selangor tersebut selaras dengan Perlembagaan Persekutuan?

D [22] Saya sebenarnya berpeluang memutuskan di dalam satu kes sebelum ini tentang perkara yang sama, iaitu kes Mahkamah Tinggi Shah Alam Saman Pemula No MT3-21-126 tahun 2004. Di dalam kes itu, saya telah merujuk kepada keputusan dan pemerhatian yang dibuat berkaitan definasi 'Muslim' di dalam s 2 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah Persekutuan) 1993 (yang pari materia dengan s 2 Enakmen Negeri Selangor) tersebut oleh Hakim Faiza Tamby Chik dalam kes *Lina Joy v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan & Anor* [2004] 2 MLJ 119. Saya telah memutuskan di dalam kes tersebut bahawa definasi 'Muslim' yang terkandung di dalam s 2 Enakmen tersebut tidak bercanggah dengan Perlembagaan Persekutuan. Setelah menimbang hujah yang dikemukakan oleh peguam plaintif di sini, saya mendapati tiada sebab mengapa saya harus menggubah pendirian saya tentang isu ini. Jika definasi 'Muslim' tersebut tidak bercanggah dengan Perlembagaan Persekutuan, maka begitu jugalah dengan s 113 Enakmen Negeri Selangor tersebut.

G [23] Peguam plaintif juga berhujah bahawa s 2 tersebut telah meluaskan definasi 'muslim'. Untuk memahami hujah peguam plaintif ini adalah perlu diturunkan definasi 'muslim' yang terkandung di dalam s 2 Enakmen Negeri Selangor tersebut: or (f) a person who is shown to have stated, in circumstances in which he was bound by law to state the truth, that he was a Muslim, whether the statement be oral or written.

H 'Muslim' means:

- (a) a person who professes the religion of Islam;
- (b) a person either or both of whose parents were at the time of the person's birth, a Muslim;

I (c) a person whose upbringing was conducted on the basis that he was a Muslim;

- (d) a person who is commonly reputed to be a Muslim;
- (e) a person who has converted to the religion of Islam in accordance with s 108; or
- (f) a person who is shown to have stated, in circumstances in which he was bound by law to state the truth, that he was a Muslim, whether the statement be oral or written.

[24] Dapat dilihat bahawa di bawah s 2 tersebut terdapat enam kategori mereka yang didefinisikan sebagai Muslim dan plaintif di dalam kes ini tergulung di dalam kategori (e), iaitu seorang muallaf. Apa yang saya faham tentang hujah peguam plaintif ialah State Islamic List di Jadual 9 Senarai Negeri, Perlembagaan Persekutuan hanya merujuk dan menggunakan ungkapan 'orang yang menganut agama Islam' atau 'person who professes the religion of Islam' dan dengan itu hanya mereka dikategori (a) di dalam definisi 'Muslim' di s 2 Enakmen Negeri Selangor tersebut sahaja yang selaras dengan Perlembagaan Persekutuan. Plaintif yang tergulung di dalam kategori (e), iaitu seorang muallaf dengan itu tidak sepatutnya didefinisikan sebagai 'Muslim'.

A

B

[25] Bagaimanapun sukar untuk saya menerima hujah ini kerana pada pendapat saya, muallaf adalah seorang yang menganut agama Islam. Oleh itu, apabila plaintif memeluk Islam pada 27 October 1992 untuk berkahwin dengan suaminya ketika itu, beliau telah menjadi seorang yang menganut agama Islam. Sebenarnya tidak ada bezanya mereka di kategori (a) dengan mereka di kategori (b) hingga (f) di dalam definisi Muslim di s 2 tersebut kerana mereka semuanya adalah penganut agama Islam.

C

D

[26] Seterusnya di dalam kes Saman Pemula No AAT3-21-126 tahun 2004 tersebut saya juga telah memutuskan bahawa perkara 11(1) Perlembagaan sememangnya memberi kepada seseorang itu kebebasan beragama tetapi bagi isu keluar Islam ia adalah soal berkaitan perundangan Islam dan dengan itu di bawah bidang kuasa Mahkamah Syariah. Ini selaras dengan status istimewa agama Islam di dalam Perlembagaan Persekutuan dan perkara 11(3) yang memberi hak kepada mana-mana kumpulan agama untuk menguruskan hal ehwal agamanya. Sekali lagi saya merujuk kepada pemerhatian yang dibuat oleh hakim di dalam kes Lina Joy.

E

F

[27] Seperkara yang menarik di dalam hujah peguam plaintif ialah cara beliau menggunakan penghakiman Ahmad Fairuz Ketua Hakim Negara, yang diberikan baru-baru ini di dalam kes Mahkamah Persekutuan, *Kamariah bte Ali dan lain-lain lwn Kerajaan Negeri Kelantan dan satu lagi* [2005] 1 MLJ 197. Peguam plaintif berhujah bahawa Mahkamah Persekutuan di dalam kes tersebut telah membuat keputusan dengan melihat kepada merit dan fakta kes tersebut dan memutuskan bahawa pemohon-pemohon di dalam kes tersebut adalah penganut agama Islam pada ketika mereka melakukan kesalahan jenayah syariah yang berkenaan. Ini bermakna mahkamah ini juga wajar memutuskan kes ini berdasarkan kepada fakta dan merit kes dan membuat penentuan sama ada plaintif di dalam kes ini adalah penganut Islam atau tidak.

G

H

[28] Dengan lain perkataan, peguam berhujah kes *Kamariah* tersebut membuka ruang kepada mahkamah sivil memutuskan isu sama ada seseorang itu penganut Islam atau tidak dengan mengambil kira kebebasan agama yang termaktub di dalam perkara 11 Perlembagaan Persekutuan.

I

[29] Bagaimanapun setelah membaca Ketua Hakim Negara di dalam kes *Kamariah* tersebut, saya berpendapat peguam plaintif telah tersalah faham apa yang sebenarnya diputuskan. Dalam kes tersebut, Mahkamah Persekutuan hanya semata-mata

- A mengesahkan prinsip undang-undang universal bahawa seseorang itu tidak boleh terlepas dari cengkaman undang-undang dengan sewenang-wenangnya mengisytiharkan dirinya sebagai bukan lagi seorang yang tergulung di dalam golongan orang yang tertakluk kepada undang-undang itu. Di dalam kes tersebut, tiada pertikaian bahawa pemohon-pemohon adalah penganut agama Islam semasa kesalahan dilakukan. Mereka tidak boleh melepaskan diri dengan kemudiannya
- B mengisytiharkan diri mereka bukan Islam. Atas alasan dan keadaan sedemikian, maka Mahkamah Persekutuan merasakan tidak perlu untuk menjawab tiga persoalan undang-undang yang dikemukakan kepadanya. Oleh itu adalah tidak betul untuk menyatakan kes *Kamariah* tersebut telah membuka ruang untuk mahkamah ini membuat penentuan sama ada plaintif adalah seorang penganut Islam atau tidak
- C [30] Oleh yang sedemikian dan berdasarkan kepada alasan-alasan di atas, saya dengan ini membenarkan permohonan defendan-defendan untuk membatalkan tindakan plaintif ini dengan kos. Dengan ini juga diperintahkan kes Saman Pemula No 21–249 tahun 2003 dan Saman Pemula No 21–272 tahun 2003 dibatalkan dengan kos.
- D

Saman Pemula No 21–249 tahun 2003 dan No 21–272 tahun 2003 dibatalkan dengan kos.

- E Reported by Loo Lai Mee

F

G

H

I